

ANYA ÉS FIÚ (A MUSTÁRMAG)

Kispál Csilla

Anya és Fiú (A mustármag)

Egy kiáltással kezdődött földi útja,
Mikor elhagyta a méhet.
Egész súlyával hirtelen
Ránehezedett a múlandó élet.

E törékeny testben
Az isteni alázat
Szeretete fényével
Beragyogta a házat.

Alig volt cipónyi.
Épp hogy csak megmaradt,
De a Menny angyalai
Neki hódoltak.

Édesanyja fölé hajolt.
Arcát könnyei mosták.
Ránézett s látta előre
Gyermeke sorsát.

A vért, a korbácsot,
Az ormótlan keresztet,
Amelyre egy ártatlan
Embert szegeznek.

Látta a szívet, mely
Egy egész világot szeret
S végső kiáltással
Engedi el a Lelket.

De látta a kárpitot is,
Amint megreped
S látta prédikálni
A feltámadt szenteket.

S legvégül dicsőségben
Feltámadni Fiát,
Kit először kigúnyolt
S megvetett a világ.

Hálát zengett az anyai szív,
Hogy Őt tudhatta maga alatt.
Dicsőítette a méh, melyben
Növekedett a Magzat.

Áldottak az anyai kezek,
Melyek Őt először megölelték
És a rubin ajkak, mik
Elsőként mondták ki szent Nevét.

Forrás: www.keresztenydalok.hu